

Μογγολικὰς ὀρδὰς, αἵτινες κατὰ τὸν Μεσαιῶνα εἰσήλασαν μέχρι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἐν Οὐγγαρία, Μοραβία, Βοσνίᾳ καὶ Καρνιόλω ἀπαντῶνται φυτὰ καταγόμενα ἀπὸ τὰς στέππας τῆς Μογγολίας. Οἱ Ἀθίγγανοι, καταγόμενοι ἐκ τῶν Ἰνδιῶν, μετέφερον τὸ *στραμῶριον*, φυτὸν δηλητηριώδες ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Στρυχνειδῶν· οἱ Κοζάκοι μετέφερον ἀπὸ τὰς στέππας τῆς Νοτίου Ῥωσίας πολλὰ εἶδη φυτῶν ἀγνώστων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ πρὸ τῶν πολέμων τοῦ 1814 καὶ 1815. Ὅταν ὁ Ἰνδὸς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς συναντήσῃ καθ' ὁδὸν τὸ ἀργό-*λωσσον* ἀποκαλεῖ αὐτὸ ἕγνος τοῦ ποδὸς τῶν Λευκῶν, οἵτινες πράγματι τὸ μετέφερον εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἠπειρον. Φυτόν τι ἐκ τῶν Ἑλλοβοκάρπων, ἐκ τοῦ γένους *Λάθυρος*, ὁπερ φύεται καὶ νῦν ἐν Γροελανδίᾳ, μᾶς παρέχει τὸ ἐνδύσιμον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ τὰ νῦν κατεψυγμένη αὕτη χώρα κατωκλήθη ἄλλοτε ὑπὸ Νορβηγῶν. Εἰς δὲ τὰς πεδιάδας τῆς Γαλλίας μετὰ τὸν τελευταῖον Γαλλογερμανικὸν πόλεμον ἀνεφύησαν 100 περίπου εἶδη αὐτοφυῶν φυτῶν, ὧν τὰ σπέρματα ἐνουπήρχον ἐν τῇ Ἰπποφορβῇ, ἧτις ἀπεστέλλετο ἐξ Ἀλγερίας διὰ τὸ ἰππικὸν τῶν Γάλλων, ἢ ἀπὸ τὰς πέραν τοῦ Ῥήνου χώρας διὰ τὸν Πρωσικὸν στρατὸν. Πολλάκις τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν συνταξιδεύουσι μετὰ τῶν ἐμπορευμάτων, ἅτινα ἀποστέλλονται ἀπὸ ξένας χώρας· καὶ ἐν παραδείγματι ἀναφέρομεν, ὅτι εἰς μικρὸν τινα λιμέναν τῆς Γαλλίας πλησίον τοῦ Μονπελλιέ, ἔνθα σήμερον πλύνονται καὶ ἀποξηραίνονται τὰ μαλλία τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Συρίας, τῆς Βασαραβίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τοῦ Βούενος Ἄυρες, παρήχθη μικρὰ ἀποικία 400 περίπου διαφόρων εἰδῶν φυτῶν, ὧν τὰ σπέρματα ἦσαν προσκεκολλημένα εἰς τοὺς πόκους τῶν προβάτων.

Ὅποσα ἐκ τῶν τοιούτων σπερμάτων ἀποξηραίνονται ἐν τῷ ἀέρι ἢ σήπονται ἐν τοῖς ὕδασι ἢ κατατρῶγονται ὑπὸ τῶν ζώων! μολαταῦτα ἱκανὸς τούτων ἀριθμὸς, διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον, διατηρεῖται σῶος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἢ καὶ μέχρι τινος εἰσδύει ἐν τῷ αὐτοῦ. Ἡ φύσις ἐξησφάλισε τὴν διαιώνισιν τῶν διαφόρων φυτικῶν εἰδῶν διὰ τῆς πληθύος τῶν σπερμάτων των, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι λίαν δυσανάλογος πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ βλαστήσωσιν ἄτομα. Πρόχειρον πρὸς τοῦτο παράδειγμα ἔχομεν τὴν *υποποιδὸν Μήκωνα*, ἧς τινος ἢ κωδὶξ ἐγκλείει τοσαῦτα σπέρματα, ὅσα ἤθελον ἐπαρκέσει ὅπως καλύψωσιν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὑπὸ μηκῶνων, ἐὰν ὅλα τὰ σπέρματα ἐβλάστησαν ἐπὶ τινὰ κατὰ διαδοχὴν ἔτη.

Ἡ ποσότης τοῦ ἐν τῇ ἀεροσφαίρᾳ ὑπάρχοντος ὕδατος ὑπελογίσθη εἰς 30 δισεκατομμύ-

ρια γαλλικῶν χιλιογράμμων (4 γαλλ. χ. = 312 δράμια τῆς ὀκίας.)

ΤΑ ΕΝ ΟΙΚΩ, ΜΗ ΕΝ ΔΗΜΩ,

Πόσον ἀθετεῖται παρ' ἡμῖν τὸ σοφὸν τοῦτο παράγγελμα, θὰ τὸ δείξουν τὰ κατωτέρω παραδείγματα.

Γίνεται τις ἀρραβῶν· συνάπτεται τις γάμος· εὐθὺς αἱ ἐφημερίδες μας, μικραὶ καὶ μεγάλαι, τὸ διασαλπίζουσι στεντορεῖα τῇ φωνῇ· ὁ ἐράσμιος κύριος δεῖνα ἠρραβωνίσθη ἢ ἐστεφανώθη τὴν χαριστάτην ἢ χαριτόβρυτον κυρίαν δεῖνα κλπ. Ἀλλὰ τί διαφέρει τὸ δημόσιον, ἂν ὁ δεῖνα ἤπηρε τὴν δεῖνα; ἄς τὸ ξεύρουσι οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, καὶ μόνον τοῦτοι πρέπει νὰ τὸ ξεύρουσιν.

Συνέρχεται παρά τινι συναναστροφή ἐξ οἰκείων καὶ φίλων ἢ ἀπλῶν γνωρίμων. Νέοι τινὲς ἢ νέαι ἐπιδεικνύουσι τὴν ὁποίαν δι' ἰδίαις σπουδῆς ἀπέκτησαν ἱκανότητα περὶ τὴν ὀργανικὴν ἢ φωνητικὴν μουσικὴν· εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν ἐφημερίδες τινὲς διακηρύττουσιν· ἡ χαριστάτη δεῖνα τοῦ δεῖνος κατέβαλε τὸ ἀκρατῆριον διὰ τῆς λιγυρᾶς ᾠδῆς τῆς ἢ ἐντέχνως καὶ ἐναρμονίως κρούσασα τὸ κύμβαλον. Ἀλλὰ τί διαφέρει τὸ δημόσιον, ἂν ἡ δεῖνα νεάνις παίζει καλά τὸ κύμβαλον, ἢ ἂν τραγουδεῖ ᾠραῖα; Ἄς ἦνε διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς καὶ τῶν γονέων τῆς καὶ ἐκείνου, ὅστις θὰ τὴν πάρῃ ποτὲ σύντροφον. Ἄν ταῦτα λέγονται πρὸς σύστασιν τῆς νεανίδος ὡς προτερήματα, διὰ τί νὰ μὴ λέγωνται καὶ ἄλλα πολὺ ἀναγκαιότερα διὰ τὴν κατάστασιν τῆς ἔτι ἀσυμπαγοῦς καὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλουστάτων στοιχείων δεομένης κοινωνίας μας; Ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ· πλὴν καλὸν οὔτε κακὸν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ πρέπει νὰ λέγηται ἔξω· πάλιν ἐὰν οἱ γονεῖς αὐτοὶ θέλουν νὰ συστήσουν τὰ τέκνα των ὡς *χαιράρι* ἢ αὐγοτάριχον.

Γίνονται αἱ ἐξετάσεις τῶν γυμνασίων καὶ τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων σχολείων. Εὐθὺς δημοσιεύεται μακρὸς ὀνομαστικὸς κατάλογος ἀριστευάντων, βραβευθέντων, ἐπαινεθέντων κλπ. Ταῦτα δὲ πάντα γίνονται πρὸς θεραπείαν τῆς φιλοτιμίας τῆς νεολαίας. Ἀλλὰ τὸ σχολεῖον εἶνε μία μεγάλη οἰκία, τῆς ὁποίας προϊστάμενοι μὲν οἱ διδάσκαλοι, μέλη δὲ κηδεμονευόμενα οἱ μαθηταί. Ὅτι λοιπὸν συμβαίνει ἐν αὐτῷ, μόνον οἱ ἐντὸς πρέπει νὰ τὸ ξεύρουσιν, ἐκ δὲ τῶν ἐκτὸς μόνον οἱ γονεῖς καὶ ἡ προϊσταμένη ἀρχή· ὁ δὲ λοιπὸς κόσμος οὔτε πρέπει οὔτε δικαίωμα ἔχει νὰ τὸ μάθῃ. Οὔτω πρόωρα καὶ ἄκαιρα ἐγκωμιάζοντες τοὺς παῖδάς μας, τοὺς καθιστῶμεν ἔνθεν μὲν μικροφιλοτίμους, κενοσπούδους, οἰχηματίας καὶ τυφομανεῖς, ἔνθεν δ' αὐθάδεις, προπετεῖς, ἀναίσχύντους. Οἱ ἐπαινοὶ καὶ οἱ ψό-